

[Lone Møller]

kommet med, og hvor vi har sagt: Det her handler altså ikke om ordskvalder, det handler om at gøre noget konkret for de unge mennesker. Vi kan ikke være bekendt i det her land, at unge mennesker går uden overhovedet at have nogen som helst muligheder.

Socialdemokratiet kan derfor ikke stemme for dette forslag, men vi er åbne over for forhandlinger.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Der er efterhånden ved at være tradition for, at den sidste sag på dagsordenen, før vi tager hjem på enten juleferie eller sommerferie, er en sag fra Arbejdsmarkedsudvalget. Man kan jo gøre sig sine tanker om, hvorfor det altid ender sådan. Det er lidt ærgerligt, at det altid ender sådan, synes jeg, for er der noget, vi alle sammen har været optaget af i Arbejdsmarkedsudvalget og i Socialudvalget, så er det at finde løsninger på de her problemer.

Jeg synes, det var en lidt kedelig debat, vi havde om det foregående forslag, for der var vel meget mudderkastning. Der er ingen, der skal komme og sige til mig, at det langt overvejende flertal i denne folketingsssal ikke gerne ville være med til at lave noget for de unge mennesker. Der er ingen af os, der ønsker én eneste på bistandshjælp. Vi ønsker, at de enten kan få en uddannelsesplads eller et arbejde, så de kan betrygge deres egen tilværelse. Det er vores udgangspunkt, og så skal man ikke klandre os for noget andet.

Arbejdsministeren siger: Jamen nu står vi i en ny situation, for nu står vi med et rent forslag, som kan give kommunerne muligheder, de ikke har haft før. Det er jo rigtigt. Så fik vi lidt rørende snak om selvforvaltning, som vi jo alle sammen er enige om at de sandelig skal have, hvis det ellers bliver på de områder, vi gerne vil have hver især at de skal have det.

Så siger ministeren, at nu kan vi sagtens se dette forslag isoleret fra det, vi behandlede under det tidligere dagsordenspunkt. Jeg beder arbejdsministeren mindes socialministerens ord. Socialministeren sagde – det er citeret efter hurtigskrivning, da socialministeren sagde det:

»En del af dette forslag vil blive gennemført, uanset om lovforslag nr. L 150 bliver vedtaget eller ej.«

Ja, sad jeg og nikkede og tænkte. Det vil det, og især hvis nr. L 58 A bliver vedtaget. Derfor

bliver nr. L 58 A ikke vedtaget. Sådan kan man ikke lege, at man siger nej til et forslag, der hedder nr. L 150, som omhandler de unge mennesker, og så går man op og siger: Nå, men det gør ikke så meget, at det ikke blev vedtaget, for det bliver sådan alligevel. Og så kommer arbejdsministeren og siger: Nu vil jeg have mit forslag igennem. Det er ikke nogen værdig form.

Jeg er lidt ærgerlig over, at man ikke i stedet for gjorde det, som jeg sagde på et meget tidligt tidspunkt i dag: Træk det forslag. Lad det ligge. Lad os tale videre om det. Lad os samle kræfterne om at finde en løsning. Lad os lade være med at konkurrere om, hvem der kommer til forhandlinger her eller dér, men seriøst arbejde med det, ikke mindst i udvalgene. Vi arbejder næsten ikke politisk i udvalgene mere. Alt foregår alle andre steder. Lad os bruge udvalgsmetoden igen. Så skal vi finde løsninger, og det kan vi gøre i løbet af sommeren på det her område.

Afslutningsvis skal jeg sige, at da det her forslag isoleret var til diskussion i foråret, hvor vi jo havde det til førstebehandling, hvor vi på foranledning af flere blev enige om, at det skulle deles, blev vi forhindret i at stemme det igennem, for intentionen i det er god nok. Men efter at det er blevet sagt, at det alligevel vil blive kædet sammen med et forslag, vi lige har afslået, kan vi naturligvis ikke stemme for det, det siger sig selv, og derfor må vi stemme imod det.

Mejdahl (V):

Da Venstres ordfører, hr. Traberg Smidt, er forhindret, skal jeg på hans vegne give udtryk for Venstres synspunkter og sige det på den måde, at får man ikke den, man elsker, så må man elske den, man får.

Arbejdsministerens forslag om at give kommunerne den frihed, nr. L 58 A giver, som det ser ud efter anden behandling, kan vi varmt anbefale.

Glistrup (FP):

I eftersommeren 1988 skete der noget lykkeligt i Danmark, som heldigvis ser ud til at overleve den mudderkastning fra regeringspolitikernes side, vi oplevede under behandlingen af det foregående forslag.

Det, der skete, var, at det omsider gik op for de syv andre partier i Folketinget, at det, Fremskridtspartiet havde sloget for og stadig slås for